

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 21Pc/2/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119200553
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Porubánová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:3119200553.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Tatianou Porubánovou v právnej veci navrhovateľa Y. O., narodeného XX. XX. XXXX, bytom v J. nad P., L. kaštieľom XXX/X-XX, proti odporkyni B. V., narodenej XX. 5. XXXX, bytom v B. J., O. XX/XX-XX, zastúpenej Y. V., bytom v B. J., O. XX/XX-XX, o vrátenie spotrebovaného výživného takto

rozhodol:

I. Návrh sa zamietá.

II. Odporkyni sa proti navrhovateľovi náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľ sa domáhal, aby súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť mu 1 260,00 eur z toho dôvodu, že od 14. 6. 2017 do decembra 2018, teda po dobu 18 mesiacov, exekútor vykonával zrážky z dôvodu vyživovacej povinnosti voči odporkyni z jeho dôchodku aj napriek tomu, že jeho vyživovacia povinnosť bola voči odporkyni súdnym rozhodnutím zrušená s účinnosťou pod 14. 6. 2017. Poukázal na to, že exekútor vyčíslil nárok do 14. 6. 2017 na sumu 3 404,06 eur, pričom od začatia exekúcie od 1. 4. 2014 do 14. 6. 2017 prešlo 38 mesiacov, čo pri sume 70,00 eur mesačne predstavuje sumu 2 660,00 eur. Rozdiel 744,06 eur žiadal rovnako zaplatiť. Ďalej žiadal, aby súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť mu 2 000,00 eur ako náhradu škody, z toho dôvodu, že podala 16. 2. 2015 návrh na zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnosti, ktorých hodnota bola 32 615,11 eur, čím obmedzila jeho zákonné právo nakladať so svojim majetkom. Odporkyni proti podpisu 6. 8. 2014 odovzdala do rúk 840,00 eur, odporkyňa túto sumu zatajila a neodovzdala exekútorovi, nezákonne sa tak obohatila, preto žiadal zaplatiť aj túto sumu.

2. Odporkyňa navrhla návrh zamietnuť v celom rozsahu, mala za to, že nie je žiadny dôvod čokoľvek navrhovateľovi platiť, poprela prevzatie sumy 840,00 eur s tým, že navrhovateľ sfaľšoval jej podpis.

3. Navrhovateľ mal naďalej za to, že jeho nárok je dôvodný, pretože odporkyňa nedôvodne poberala výživné aj po zániku vyživovacej povinnosti, trval na odovzdaní sumy 840,00 eur, tvrdil, že odporkyňa sa zámerne zakaždým podpisuje inak, aby nebolo možné posúdiť pravosť jej podpisu. Doložil poštové poukážky, preukazujúce za 15 mesiacov platby 675,00 eur, ktoré neboli u exekútora zahrnuté ako platba k úhrade.

4. Z listinných dôkazov, predložených stranami súd zistil, že z listinných dôkazov, predložených stranami súd zistil, že v zmysle rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 23.01.2018, č.k. 11Pc/32/2017-32, zanikla vyživovacia povinnosť navrhovateľa k odporkyni dňom 14.06.2017. Podľa oznámenia exekútora JUDr. S. zo dňa 24.10.2018 celkový nárok oprávneného odporkyne na výživné do 14.06.2017 bol 3 404,06 eur. Nebola zohľadnená suma 840,00 eur ako nepreukázaná. Podľa upovedomenia o začatí exekúcie EX16/14, ktorá začala poverením zo dňa 14.03.2014 sa mala exekučne vymôcť suma zameškaného výživného 623,77 eur a bežné výživné 70,00 eur mesačne od 01.04.2014. Súčasťou exekúcie bolo aj vymáhanie eur exekúcie, ktoré napríklad boli v upovedomení o začatí exekúcie vyčíslené predbežne sumou 381,00 eur. Z oznámenia Sociálnej poisťovne zo dňa 30.11.2018 vyplýva,

že od 10.01.2019 sa prestanú realizovať zrážky z dôchodku navrhovateľa v dôsledku úhrady vymáhanej pohľadávky. Pisomnosť bez dátumu s podpisom odporkyne hovorí o prevzatí 840,00 eur pre účely EX16/14. Z poštových poukázok v počte 15ks vyplýva, že od 10.01.2014 do 10.03.2015 posielal navrhovateľ odporkyňu sumu 45,00 eur mesačne.

5. Na súdom určenom pojednávaní dňa 13. 1. 2020 sa navrhovateľ z vlastnej vôle nezúčastnil, rovnako ako odporkyňa. Zástupkyňa odporkyne, jej stará matka, na pojednávaní uviedla, že pokiaľ ide o to, že odporkyňa dostávala od exekútora peniaze aj po 14. 6. 2017, išlo o to, že pôvodne mal navrhovateľ ako otec určené výživné 45,00 eur mesačne, v marci 2012 bolo výživné zvýšené na 70,00 eur mesačne, ale otec odporkyňu naďalej platil len 45,00 eur mesačne. Týmto mu vznikol nedoplatok. Okrem 70,00 eur mesačne mal platiť zameškané výživné, ale toto navrhovateľ nerobil. Preto v januári 2014 podala odporkyňa návrh na exekúciu, zameškané výživné bolo v čase podania návrhu na exekúciu cca 675,00 eur. Prvé peniaze z exekúcie dostala odporkyňa až v apríli 2015 vo výške 70,00 eur. Do tej doby stále platil navrhovateľ len 45,00 eur, každý mesiac sa hlásilo exekútorovi, že odporkyňa dostala 45,00 eur, pretože ale neplatil navrhovateľ viac, začal mu exekútor sťahovať peniaze z dôchodku. Preto prvé peniaze od exekútora boli až v apríli 2015. Od tej doby dostávala odporkyňa 70,00 eur mesačne, aj keď sa mu strhali väčšie sumy zrejme aj 71,14 eur, rozdiel si nechával exekútor. 70,00 eur mesačne dostávala odporkyňa do júna 2017, v ktorom mesiaci bola zrušená vyživovacia povinnosť, ďalej dostávala z exekúcie peniaze, ale išlo o zameškané výživné, to bola asi suma 923,00 eur. Posledné peniaze jej exekútor zaplatil v júni 2018, potom sa to zastavilo a niekedy v septembri dostala doplatok 15,97 eur. Peniaze od exekútora do júna 2018 neboli každý mesiac rovnaké, niekedy to bolo 53,00 eur za mesiac, niekedy 60,00 eur za mesiac, tam si exekútor viac strhával, ale keď prestala dostávať peniaze a všetko sa zrátalo dokopy, zaplatil sa nedoplatok na dlžnom výživnom 923,00 eur. Ostatné sumy si nechával exekútor pre seba. Rodičia odporkyne neboli manželia, odporkyňa spolu s matkou, jej dcérou doteraz žijú s ňou v spoločnej domácnosti. Matka B. má nízky príjem, poberá invalidný dôchodok dlhodobo. Do 10 rokov veku B. bol s jej otcom kontakt, aj jej platil, aj sem tam niečo kúpil, ale potom akýkoľvek kontakt prerušil, s tým nech sa starajú starí rodičia. Oni ako starí rodičia B. pomáhali, platili školu a podobne. Od 10 rokov sa fakticky B. s otcom nevideli, nikdy ho nenavštívila, nikdy nenavštívil on ju, je nezmysel, že odporca B. dal 840,00 eur. Takto sa peniaze nedávajú, jej podpis bol sfaľšovaný, navyše každé peniaze, ktoré od neho dostala, hlásila exekútorovi, ak nejaké peniaze chcel navrhovateľ dať, mal 840,00 eur dať exekútorovi, toto neurobil. Údajný doklad o zaplatení 840,00 eur v r. 2014 doložil navrhovateľ do spisu exekučného súdu až v r. 2016. Ak sa to tak skutočne stalo, mal to dať exekútorovi už skôr. S faľšovaním podpisov boli aj na polícii, tam sa vecou nechceli zaoberať pokiaľ prebieha súdne konanie. Pokiaľ ide o škodu 2 000,00 eur, ide o to, že exekútor sám zisťoval majetok navrhovateľa, s tým nemala B. nič spoločné. Exekútor odstavil navrhovateľovi role aj byt, navrhovateľ vypisoval B., že táto ho okráda o majetok a podobne, preto B. hovorila s exekútorom o tom, aby odstavili navrhovateľovi len nevyhnutný majetok, zrejme potom exekútor zrušil záložné právo na pozemky a zostal založený len byt, a to do zaplatenia dlhu na výživnom.

6. Podľa § 78 ods. 2 Zákona o rodine ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia. Rodinnoprávne vzťahy majú osobitnú povahu, keďže nejde o klasické občianskoprávne vzťahy, ale o špecifické vzťahy upravené osobitným zákonom, ktoré sa spravujú osobitnými zásadami. Ustanovenia zákona o rodine, ktoré upravujú vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu, nezakladajú nárok povinného na vrátenie súm takto vynaložených. Špecifickým charakterom je teda daná odlišnosť od všeobecnej úpravy bezdôvodného obohatenia podľa Občianskeho zákonníka pri platbách vykonaných z právneho dôvodu, ktorý odpadol v tom zmysle, že povinný sa nemôže dožadovať vrátenia spotrebovaného výživného vo vzťahu k maloletému dieťaťu. V prípade plnoletého dieťaťa ako oprávnenej osoby je plnoletý povinný vrátiť rozdiel v príslušných sumách, teda v sumách, ktoré boli platené podľa existujúceho súdneho rozhodnutia a v sumách, ktoré boli platené nad jeho rámec, teda aj po zrušení vyživovacej povinnosti. Súd už neskúma, či poskytnuté výživné plnoletý spotreboval. V prípade vrátenia príslušných súm už nejde o platby, ktoré majú charakter výživného, a povinnosť vrátiť ich sa posudzuje podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

7. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Predpokladom vzniku každej občianskoprávnej zodpovednosti je 1. protiprávny úkon, 2. spôsobenie škody a 3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou. Všeobecná

zodpovednosť za škodu podľa § 420 spočíva v zavinení škodcu, pričom zavinenie škodcu sa podľa zákona predpokladá (prezumpcia zavinenia).

8. Po posúdení návrhu navrhovateľa súd dospel k záveru, že tento nie je dôvodný a uplatnené nároky nie sú preukázané, preto bol návrh zamietnutý. Nebol dôvod posudzovať oprávnenosť vedenej exekúcie na výživné, k tomu, ak by mal navrhovateľ nejaké výhrady sa tento mal možnosť vyjadriť a vznášať námietky v priebehu exekučného konania. Exekúcia sa viedla pre dlh na výživnom a bežné výživné. Fakt, že pokračovala aj po zániku vyživovacej povinnosti svedčí iba o tom, že vymáhaná suma ešte nebola celkom vymožená. Tiež je potrebné uviesť, že v exekúcii sa vymáhajú aj trovy exekúcie. Pokiaľ ide o odovzdanie 840,00 eur, toto navrhovateľ bez pochybností nepreukázal, odporkyňa prevzatie tejto sumy poprela. Pre uplatnenie náhrady škody neboli naplnené zákonné predpoklady.

9. Odporkyňa bola v konaní plne úspešná, patrila by jej náhrada trov konania v zmysle § 255 ods. 1 CSP, odporkyňa si žiadne trovy neuplatnila.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne, pokiaľ sa tohoto práva po vyhlásení rozsudku účastníci výslovne nevzdali.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 132 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.